

שלי"ה מסכת ראש השנה תורה אור אות ק'
ק. **כְּתִיב** מוה"ר משה קורדוונרא, בספר עבודת יום
כפורים (זבח שלמים, תקוני כה"ג), בתקון ב',
בענין שבעת ימים קדם יום כפור שהיו מפרישין את
הכהן גדול מביתו, וזה לשונו: אולם בטעם הנעלם,
כאשר נמנה שבעת ימים אלו, שהם משלשה בתשרי
עד תשעה בו, שהוא ערב יום כפורים, דהינו כל מה
שבין ראש השנה ליום כפורים. ונודע, שמיום ראש
השנה שהוא אחר בתשרי, עד יום כפורים שהוא
עשרה בו, הם נקראים עשרת ימי התשובה, והתשובה
מתקנים על ידי תשובה פראוי. ולכן, כהן גדול שעקר
הכפרה (והסרת) [נטהרת] הימים על ידו, צריך שיהיו
כל עשרה ימים בתשובה, ובכוון הלב, ושלא לפנות
אל עסקי החל. ששם בתשובה, הוא סוד שבת הגדול,
ואין בו חל כלל. ולכן המגלה השבת והטהרה

סוף ספר חכמת אדם בשם הגר"א

ונראה לי על פי ששמעתי בשם מהו' הגאון החסיד מהר"א שדקדק מה שאמרו
בגמרא הביאו רש"י על פסוק ובא אהרן ופירש"י כל הפרשה נאמרה על הסדר
חוץ מפסוק הזה עיין ברש"י וקשה וכי לא יוכל התורה לסדר הפסוקים כמו שסידרם רש"י,
ורמב"ן דחק בזה. ותירץ הוא ז"ל על פי מדרש רבה בפרשה זו פרשה כ"א א"ר יודן בר סימן
צער גדול כו' ואל יבא בכל עת יש עת לשבעה שנים ויש עת לשבעים שנים כו' אמר ליה
הקדוש ברוך הוא לא עת לשנה ולא לז' שנים כו' אלא בכל שעה שהוא רוצה ליכנס יכנס רק
שיכנס בסדר הזה, על כרחך נשמע מזה שדוקא שאר כהנים גדולים אסורים ליכנס לקדשי
קדשים אלא ביום הכפורים אבל אהרן היה מותר ליכנס בכל שעה ושעה רק שיכנס בסדר
העבודה שנאמר בפרשה זו. ולפי זה התורה דקדקה בסדר שהרי הטעם שאמרו בגמרא דקרא